

Kāp špoulēlē sēna kalvarāta

A tāva puomietie da tebie ta meluodējē –
Kāp tērpst špoulēlē sēna kalvarāta?
Vo gal tik monēi ana tēp pavuodējē,
Ka ni rokoutēis nebtorio okātas?

Atruoda, šimtus mētu saulē buovējēs;
Už kūtēs pātek – leidas už oblādēs.
Vo aš, eiškuodams tuokiuos pat užuovējēs,
Tēp ē numērsio, nieka neatrādēs.

To vakarē ateisi, pēina atsigierosi,
Kāp vēsumet – pri paskotēnē ousē.
Veiziesio ē tavi – ē vēskou čīra vierīsio,
Kon apie meilē mon bepamalousi.

Ē vēsa vākara, parējēs nomēi, švēlpiuosio...
Vo rītmetie, so saulē atsikielēs,
Pajosios: vielek išnērau iš kēlpas
Ē laisvos tebeso – kāp margs paukštielis!

Šērdēlēs vedoms nebgērd tuos meluodējēs.
Ē ka gērdiejē, anuos nesoprāta.
Pakalniou rēit ē traukas pēlkē žuode –
Kāp ta špoulēlē sēna kalvarāta...